

GEÏNSPIREERD OP DE PERSONAGES VAN

ROALD DAHL

**DE GRIEZELS
VAN HIERNAAST**

GREG JAMES & CHRIS SMITH

Met tekeningen van Emily Jones

Vertaald door Anne Douqué

UITGEVERIJ |
De Fontein |

JEUGD

HOOFDSTUK 1

MEVROUW GRIEZEL VULT DE WC-POT MET WESPEN

Stel je eens voor hoe het zou zijn als je naast een stel **GRUWELIJKE GRIEZELS** woonde.

Stel dat je de pech had om **LUIDRUCHTIGE** griezels als burens te hebben? Het soort mensen dat tot vier uur 's ochtends een schuiftrumpetconcert geeft dat niet om aan te horen is, of besluit in een muur te gaan boren terwijl jij net wilde uitslapen?

Of stel je eens voor dat je naast **BEMOEIZUCHTIGE** griezels woonde, die je over de schutting bespieden, of door de ramen gluren als je net aan de thee zit.

Stel dat je **SLONZIGE** griezels als burens kreeg, die het afval in huis niet opruimen en hun tuin volzetten met roestige oude auto's?

Erger nog, stel dat je naast een stel **STINKENDE** griezels woonde? Of **GEMENE** griezels? Of naast

ronduit **KWAADAARDIGE** griezels, die je kat sarren, of zich verkleed als clown achter de heg verstoppen om je te laten schrikken, gewoon omdat het kan?

Al deze griezels zijn op hun eigen manier afschuwelijk. Maar stel dat je burens twee

LUIDRUCHTIGE,

BEMOEIZUCHTIGE,

SLONZIGE,

STINKENDE,

GEMENE en

KWAADAARDIGE griezels waren?

Bestaan er werkelijk zulke ellendige mensen?

Helaas is het antwoord: ja, die bestaan. Ze heten me-
neer en mevrouw Griezel, en daar komen ze aan.

ZET JE SCHRAP.

Meneer Griezel heeft een kop als de harige oksel van een wrattenzwijn, met bijbehorend karakter. Hij heeft heel wat onsmakelijke trekken, van zijn vieze voeten helemaal tot aan het haar op zijn hoofd, dat eruitziet als het nest van een vogel die afval verzamelen als hobby heeft. Maar het smerigste aan meneer Griezel is zijn baard. Die is zo stug en borstelig als een oude tuinbezem. En erger nog: hij zit vol met de kruimels

van eten dat niet in de mond van meneer Griezel belandt als hij zijn lauwe lunch of zijn afschrikwekkende avondeten naar binnen werkt. Stukken

GRUIZIGE griesmeelpap en hompjes **MOTTIGE** haver-mout zitten diep verborgen in zijn weerbarstige baardharen. En als hij trek heeft in een tussendoortje, steekt meneer Griezel simpelweg zijn slijmerige tong uit en laat hem als een slang door zijn harige struikgewas kronkelen, op zoek naar een smakelijk snackje.

Hier laten we het even bij. Het is te walgelijk om meer dan een paar tellen over na

te denken zonder dat je kramp in je hersenen krijgt. Maar er is meer. Je hoorde zojuist al de woorden **'VIEZE VOETEN'** vallen. Daarover gesproken: laten we mevrouw Griezel eens onder de loep nemen.

Mevrouw Griezel is een bedorven, krijsend hoopje pure afzichtelijkheid. Ze heeft een gezicht als een samengeperste elleboog en haar jurk lijkt op een zak die ergens eind achttiende eeuw een zware tijd heeft door-
gemaakt. Als je ooit haar teennagels te zien zou krij-
gen, zou je gillend om je moeder wegreppen, hoe oud je
ook bent. De hobby's van mevrouw Griezel zijn onder
andere schreeuwen naar kittens en

truien breien voor puppy's. Niet
om die truien aan de pup-
py's te geven, hoor. Ze laat
de puppy's toekijken ter-
wijl ze de truien in de fik
steekt. Dat zijn de din-
gen waar mevrouw Grie-
zel plezier uit haalt.

Meneer en mevrouw
Griezel wonen in een
huis dat ze zelf hebben
gebouwd, en nu dit
verhaal begint, hebben
ze nog geen burens. Dat is
niet zo verrassend. Ik be-

doel, stel je eens voor dat je naast die twee woont. Of naast dat huis. Het is **GRIMMIG** en **GAMMEL**, en er zijn geen ramen in gebouwd omdat de Griezels niet willen dat er iemand bij hen naar binnen kijkt. De tuin is overwoekerd met distels en brandnetels, en is omheind door een hoge heg van ondoordringbare struiken met scherpe doorns om iedereen buiten te houden.

Hier is één simpele verklaring voor: meneer en mevrouw Griezel hebben een hekel aan mensen. Ze hebben zelfs een hekel aan elkaar. Sterker nog, de lijst van dingen waaraan de Griezels een hekel hebben is ontzettend lang. Een paar voorbeelden: mensen, bekeken worden door mensen, met mensen praten, burenen, elkaar, jezelf wassen.

Waar houden meneer en mevrouw Griezel dan **WEL** van? Die lijst is een stuk korter. Bovenaan staat: geniepige, boosaardige streken met elkaar uithalen. En daar begint ons verhaal.

Het was een heerlijke, frisse lenteochtend. De zon was net op en wierp een gouden gloed over de open plek met de Grote Dode Boom, aan de rand van de tuin van de Griezels. Mevrouw Griezel was die ochtend al vroeg uit de veren en scharrelde in haar haveloze ochtendjas tussen de distels. In haar wrattige hand had ze een grote emmer met een doek eroverheen, en op haar gezicht stond een boosaardige glimlach. Dit kwam doordat ze op het punt stond een bijzonder pijnlijke grap uit

te halen met haar ellendige echtgenoot – een grap die ze al een paar dagen aan het voorbereiden was. Ze was in zo'n goed humeur dat ze zelfs een vrolijk melodietje neuriede. Alhoewel, de meesten van ons zouden het niet echt 'vrolijk' noemen, en ook niet echt een 'melodietje'. Het klonk als het gepiep van verroeste scharnieren.

'Waar zijn jullie, schatjes van me?' kraste mevrouw Griezel. Haar knobbelige rug kraakte terwijl ze vooroverboog om tussen de brandnetels te speuren. Toen ze overeind kwam, had ze een jampot in haar hand die tot de rand was gevuld met woedende, zoemende wespen.

Een dag eerder had mevrouw Griezel gaatjes in de deksels van een flink aantal potten geslagen, en er een klein beetje honing in gegoten. Ze maakte een **WESPENVAL**: de wesp kruipt naar binnen voor de honing, maar kan daarna de uitweg via de gaatjes niet meer vinden. Voorzichtig schroefde mevrouw Griezel het deksel van de eerste pot af en kieperde de wespen in haar emmer, waarna ze die gauw weer afsloot met de doek. Daarna ging ze naar de volgende val. Na een halfuur was haar emmer tot het randje gevuld met wespen. Er zaten er wel honderden in, dat kon niet anders. Haar glimlach werd steeds groter en kwaadaardiger.

Mevrouw Griezel opende zachtjes de voordeur en sloop naar binnen. Je kunt je wel voorstellen dat het huis van de Griezels er vanbinnen net zo verschrikke-

lijk uitzag als van buiten. Overal waar je keek lag troep. De stoelen waren bedekt met schimmel, de trap met stof, de oven met vet en de wc... tja, daar komen we zo dadelijk op. Maar bereid je voor op het ergste.

Mevrouw Griezels glipte via de woonkamer en de keuken naar de wc. Op dit punt zijn excuses misschien alvast op z'n plaats. Want niemand wil de wc van meneer en mevrouw Griezels vanbinnen zien, maar het hoort bij het verhaal, dus zullen we toch even moeten doorbijten. Zoals je je vast kunt voorstellen, is dit een van de walgelijkste ruimten ter wereld. Ten eerste weten we natuurlijk al dat dit kleinste kamertje geen raam heeft. Bovendien is het niet schoongemaakt. Niet één keer. Nooit. **KIJK ALLEEN NAAR DE VOLGENDE AFBEELDING ALS JE LANGER DAN TWEE UUR GELEDEN HEBT GEGETEN**, want je wordt er waarschijnlijk misselijk van en deze pagina's nemen minder vocht op dan je zou denken.

KLAAR?

NIETS TE VEEL GEZEGD, TOCH?
DIT IS **VERSCHRIKKELIJK!**

Maar meneer en mevrouw Griezel vonden het niet verschrikkelijk. Ze haten frisse en schoon-gepoetste dingen, dus vonden ze het heerlijk in deze schimmelige, stinkende, smerige, schrikbarende ruimte in hun huis. Elke ochtend stond me-

neer Griezel op, beende direct de trap af naar de wc en ging daar een uur lang op de pot zijn krant zitten lezen.

‘Schiet eens op, bedorven beerput!’ riep mevrouw Griezel dan, terwijl ze op de deur ramde met de stok die ze altijd bij zich had (niet omdat ze een wandelstok nodig had, hoor, ze gebruikte ’m om ermee te meppen).

‘Laat me met rust!’ weerklonk daarop de gedempte stem van meneer Griezel aan de andere kant van de afgesloten deur. ‘Ik ben mijn krant aan het lezen!’

‘IK MOET HEEL NODIG!’ krijste mevrouw Griezel vervolgens terug.

‘Kan me niet schelen!’ antwoordde meneer Griezel dan grinnikend. ‘Druk je benen maar tegen elkaar.’

Dit speelde zich jarenlang elke ochtend af, tot mevrouw Griezel eindelijk had bedacht hoe ze wraak kon nemen. En vandaag bracht ze dat plan ten uitvoer. Op haar tenen ging ze de badkamer in, deed de wc-bril omhoog en zette de emmer bliksemsnel ondersteboven op de wc-pot. De wespen, die er inmiddels genoeg van hadden om opgesloten te zitten, zagen hun kans schoon om te ontsnappen en vlogen met z’n allen de pot in. Voordat ze beseften dat dit een vergissing was, had mevrouw Griezel de klep van de wc al dichtgegooid. Ze lachte schor en hardvochtig.

‘Dit zal je leren om de plee bezet te houden, jij
SCHURFTIGE VAATDOEK!’

Door het onsmakelijke gehoest en gesnuif van boven wist ze dat haar echtgenoot wakker was. Ze hoorde de piepende vering van het DOORGEZAKTE, oude bed toen hij zichzelf overeind hees en opstond, gevolgd door ploffende voetstappen op weg naar de trap.

Mevrouw Griezel ging in de woonkamer in een vet-tige leunstoel zitten en verheugde zich op wat er komen ging.

www.uitgeverijdefontein.nl
www.roalddahl-boeken.nl

Oorspronkelijke titel: *The Twits Next Door*
Verschenen bij Penguin Random House UK
Text copyright © 2024 The Roald Dahl Story Company Ltd
Illustration copyright © 2024 The Roald Dahl Story Company Ltd
Text by Greg James and Chris Smith
Omslagafbeelding en illustraties: Emily Jones
The moral rights of Greg James, Chris Smith and Emily Jones have been asserted

ROALD DAHL is a trademark of The Roald Dahl Story Company Ltd
www.roalddahl.com

Voor deze uitgave:
© 2025 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Anne Douqué
Omslagafbeelding en illustraties: Emily Jones
Grafische verzorging: Sander Pinkse Boekproductie

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 7803 0
ISBN e-book 978 90 261 7804 7
ISBN audioboek 978 90 261 7920 4
NUR 282, 283

